

As relaciÃ³ns China-Estados Unidos

Description

AÃnda que quixeran levarse ben, realmente non o teÃnen nada fÃcil. Nin Jiang Zemin nin George Bush poden pasar por alto as mutuas desconfianza estratÃxicas que, se ben sempre estiveron latentes no delicado diÃlogo bilateral, emerxeron con toda crudeza despois do 11 de Setembro. Para China esa data supuso bÃsicamente dÃas cousas. En primeiro lugar, unha recomposiciÃn radical da paisaxe estratÃxica de Asia; en segundo lugar, unha quebra en profundidade daqueles aspectos favorables que conseguira rendabilizar na fin da guerra frÃa.

Ata agora, o apoio chinÃs Ã estratexia estadounidense de loita contra o terrorismo universal foi moi medido e meditado, nin unha dÃcima mÃis do estrictamente apropiado e necesario, incluso condicionado, nun marco xeral de extremada preocupaciÃn polas consecuencias a medio e longo prazo do regreso apresurado e en masa de Washington a un escenario asiÃtico no que China pretendÃa e pretende desempeÃar un papel significado. ¿Cabe agardar algo mÃis?

Se dirÃa que unha Ãnica premisa comparten ambos paÃses. Como a EEUU, a China non lle preocupa o terrorismo como fenÃmeno xeral senÃn aquel terrorismo que pode danar os seus intereses vitais. Pero ademÃs, como afirma Wang Fuchun, director do Instituto de Estratexia Internacional da Universidade de Beijing, o terrorismo brinda a Estados Unidos a posibilidade de dar un salto de xigante no dominio mundial lexitimando o principio de inxerencia militar.

As anÃlises publicadas na prensa chinesa abundan na idea de que a estratexia estadounidense Ã dobre: avance e ratificaciÃn da hexemonÃa norteamericana no mundo, e cerco progresivo a China. En Beijing se teme particularmente a penetraciÃn USA en Asia central e meridional e non vai admitir de bo grado que se impoÃa unha orde americana na rexÃn. A presenza de tropas en PaquistÃn, en AfganistÃn e noutros paÃses da zona, nunha dinÃmica crecente e sen aparente final (Filipinas, Singapur, Camboia, Indonesia, etc), afecta ao desenvolvemento das relaciÃns bilaterais e complica enormemente a polÃtica exterior chinesa. Ao desterrar PaquistÃn os seus matices e abrazar efusivamente o bando americano perde unha peza de enorme valor na sÃa polÃtica de presiÃn a India. O eixe triangular das tres capitais debe recompoÃerse. Outro tanto acontece coa relaciÃn co grupo de Shanghai, ideado fundamentalmente para equilibrar a penetraciÃn da OTAN na rexÃn a travÃs de KazaquistÃn. Rusia non compartiu coa China o seu xiro de cento oitenta grados e iso doeu en Beijing que en xullo de 2001 asinara con Moscova un novo acordo de amizade.

AÃnda que en voz baixa, o que realmente se di e se pensa en Beijing Ã que na cruzada de Bush hai algo mÃis que loita contra o terrorismo. E a pregunta Ã inevitable: a sabendas diso, ¿conven ou non sumarse a esa estratexia? Os expertos militares deronse presa a reforzar a presenza do ExÃrcito Popular de LiberaciÃn na fronteira occidental e novas proxecciÃns se realizan sobre a necesidade de reconsiderar a prioridade da modernizaciÃn naval. Pero na orde econÃmica pesan outras consideraciÃns. De feito, ao mes dos atentados, a Boeing beneficiouse dun acordo co goberno chinÃs por valor de 1,6 mil millÃns de dÃlares. E tamÃn na orde polÃtica: China non pode permitirse o luxo dun enfrontamento con Estados Unidos. Asi pois, a sÃa marxe de manobra Ã tremendamente limitada, e ambos semellan abocados a convivir xuntos como unha parella desilusionada, sen capacidade para reventar esa relaciÃn iniciada hai trinta anos e, en definitiva, quizÃs compartindo a mesma cama pero en ningÃn modo o mesmo soÃo.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinÃs ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Date Created

Febreiro 28, 2002

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2002-02-28 00:00:00